(i) vinnustundafjölda, sem vinna má á dag, viku eða öðr
bili og daglaun eru greidd fyrir;
(ii) meðalvinnustundafjölda þeirra manna, sem vinna í v
fellt starf; og
(iii) þar sem vinnustundir eru reiknaðar sem meðaltal, þ
tímabil það, sem meðaltalið er reiknað af, svo og venju
vinnustundafjöldi, sem vinna má á hverju tilteknu tím
c. reglur um orlof og veikindadaga.

VI. Samþykkt nr. 95 um verndun vinnulauna.

1. gr.

Í samþykkt þessari merkir orðið „vinnulaun" kaup eða greiðsl
veitanda ber að greiða vinnuþiggjanda samkvæmt munnlegum eða sk
ingarsamningi fyrir vinnu, sem unnin er eða vinna ber, eða fyrir
látin er eða láta ber í té, þau séu ákveðin með gagnkvæmum samnin
um eða reglugerðum, og hægt sé að tiltaka þau í peningum, en ekk
hvernig þau eru skilgreind eða reiknuð.

2. gr.

1. Samþykkt þessi tekur til allra, sem fá greidd vinnulaun eða eiga
2. Að höfðu samráði við stéttarfélög vinnuveitenda og vinnuþiggje
beinlínis hlut að máli, þar sem þau eru til, getur lögbært stjórnva
flokka fólks öllum eða einhverjum ákvæðum þessarar samþykkta
þess eða ráðningarkjör eru þannig, að einhver eða öll ákvæði sa
hæfa því ekki, enda stundi það ekki líkamlega vinnu eða það vi
störf eða önnur störf sambærileg við þau.
3. Sérhvert aðildarríki skal í fyrstu ársskýrslu sinni um beitingu
þykktar, sem því ber að gefa í samræmi við 22. gr. stjórnarskrár
málastofnunarinnar, greina þá flokka fólks, sem það hyggst und
ingu einhverra eða allra ákvæða samþykktarinnar í samræmi við á
farandi málsgreinar. Eftir að aðildarríki hefur gefið fyrstu ársskýr
það ekki gert neinar undantekningar um aðra flokka fólks en
greindir.
4. Nú hefur aðildarríki tilgreint í fyrstu ársskýrslu sinni flokka f
hyggst undanskilja beitingu allra eða nokkurra ákvæða samþyk
skal það þá tilgreina í síðari ársskýrslum sínum þá flokka fólks
salar sér rétti til undanþágu fyrir samkvæmt 2. málsgrein þessara
og framfarir þær, sem orðið hafa í þá átt, að beita megi samþ
þetta fólk.

3. gr.

1. Vinnulaun, sem greiða ber í peningum, skulu aðeins greidd í lög
miðli. Greiðsla með eigin víxlum, skuldabréfum, arðmiðum eða í
sem talið er koma í stað löglegs gjaldmiðils, skal bönnuð.
2. Lögbært stjórnvald getur leyft eða mælt fyrir um greiðslu vinnulau
um, „postgiro" eða póstávísun, þar sem þessi greiðslutilhögun er
nauðsynleg vegna sérstakra aðstæðna, svo og þegar heildarsamning
ardómur kveður svo á eða hlutaðeigandi verkamaður samþykki
kveðið á um það á þennan hátt.

1. Með landslögum eða reglugerðum, heildarsamningum eða gerð
að laun séu greidd að nokkru í fríðu í iðngreinum eða star
þess háttar greiðslur eru venjulegar eða æskilegar vegna þes
hlutaðeigandi iðngrein eða starfsgrein er. Greiðsla vinnul
áfengum drykkjum eða eiturlyfjum er algerlega bönnuð.
2. Nú er leyft að greiða vinnulaun að nokkru í fríðu, og skul
andi ráðstafanir til tryggingar því:
   a. að slíkar greiðslur hæfi verkamanninum og fjölskyldu l
   og komi þeim að notum; og
   b. að matsverð slíkra greiðslna sé rétt og sanngjarnt.

5. gr.

Vinnulaun skulu greidd hlutaðeigandi verkamanni sjálfum
ákveðið í landslögum, reglugerðum, heildarsamningum eða gerð
maðurinn hafi sjálfur samþykkt annað.

6. gr.

Vinnuveitendum er óheimilt að takmarka á nokkurn hátt r
frjálsrar ráðstöfunar á launum sínum.

7. gr.

1. Nú eru stofnsettar verzlanir, sem selja verkamönnum vörur,
kostur á annarri þjónustu í sambandi við fyrirtæki, og má
hátt þvinga hlutaðeigandi verkamenn til að færa sér slíkar ver
í nyt.
2. Nú er ekki völ á öðrum verzlunum eða þjónustu, og skal þá
vald gera viðeigandi ráðstafanir til tryggingar því, að vörur
usta látin í té við réttu og sanngjörnu verði, eða að verzlani
stofn, og þjónusta, sem vinnuveitandinn starfrækir, séu ekki
skyni, heldur til hagsbóta fyrir hlutaðeigandi verkamenn.

8. gr.

1. Frádráttur á launum skal aðeins leyfður með þeim skilyrðu
sem fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum eða ákveðið
ingi eða gerðardómi.
2. Þar til bært stjórnvald skal, á þann hátt, sem bezt þykir hæfa
um kunnugt, með hvaða skilyrðum og í hve ríkum mæli má
frádrátt.

9. gr.

Banna skal hvers konar frádrag launa í því skyni að tryggja
greiðslu frá verkamanni til vinnuveitanda, umboðsmanns hans
göngumanns (svo sem vinnumiðlara) með það fyrir augum að f
henni.

10. gr.

1. Aðför í vinnulaunum eða framsal þeirra getur aðeins átt sé
og innan þeirra takmarka, sem ákveðið er í landslögum eða
2. Vinnulaun skulu tryggð fyrir aðför og framsali í svo ríkur
synlegt telst til framfærslu verkamannsins og fjölskyldu han

11. gr.

1. Nú verður fyrirtæki gjaldþrota eða er tekið til skiptameðfe
verkamenn, sem við það vinna, jafnt settir forgangskröfuhöfu
til launa, sem þeim ber fyrir vinnu, sem þeir hafa innt af h

kann að vera með landslögum eða reglugerðum.
2. Laun, sem forgangsréttur fylgir, skulu greidd að fullu áður en
hafar geta gert kröfu til hluta af eignunum.
3. Með landslögum eða reglugerðum skal kveða á um innbyrðis
sem forgangskrafa fylgir, og annarra forgangskrafna.

12. gr.

1. Vinnulaun skulu greidd reglulega. Nú er ekki um aðrar viðeig
að ræða til tryggingar því, að vinnulaun séu greidd á reglulegur
þá með landslögum, reglugerðum, heildarsamningum eða gerð
á hve löngum fresti launagreiðslur skuli fara fram.
2. Við lok vinnusamnings skal gera upp öll ógreidd vinnulaun í sam
lög, reglugerðir, heildarsamninga eða gerðardóm. Nú er ekki um
gerðir, heildarsamninga eða gerðardóm að ræða, sem um þetta e
og skal þá uppgjör fara fram innan hæfilegs tíma miðað við
ingsins.

13. gr.

1. Nú eru vinnulaun greidd í peningum, og skal þá greiðsla einu
á virkum dögum og á eða í nánd við vinnustað, enda sé ekki ö
í landslögum, reglugerðum, heildarsamningum eða gerðardómi eð
sem hlutaðeigandi verkamönnum er kunnur, þyki betur hæfa.
2. Bannað er, að launagreiðslur fari fram á krám eða öðrum þess
sömuleiðis í smásöluverzlunum og á skemmtistöðum, ef nauðsy
koma í veg fyrir misbeitingu þessa ákvæðis. Bann þetta tekur ekk
vinnur á þessum stöðum.

14. gr.

Þar, sem nauðsyn krefur, skulu gerðar raunhæfar ráðstafanir
því, að verkamönnum sé á viðeigandi og auðskilinn hátt gert kunnu
a. með hvaða launakjörum þeir eru ráðnir, og skal það bæði ger
hefja vinnu og þegar einhverjar breytingar verða;
b. Um nánari útreikning launa þeirra fyrir tímabil það, sem um
skal þetta gert við hverja greiðslu, að svo miklu leyti sem brey
honum.

15. gr.

Lög þau og reglugerðir, sem veita ákvæðum samþykktar þessara
a. gerð kunn þeim, sem hlut eiga að máli;
b. greina þá menn, sem skulu sjá um beitingu þeirra;
c. tiltaka hæfileg viðurlög eða aðrar viðeigandi ráðstafanir gegn b
d. kveða á um, að haldnar séu skrár í viðurkenndu formi og á viðu
þar sem það á við.

16. gr.

Í ársskýrslum þeim, sem gefnar eru samkvæmt 22. gr. stjórnars
vinnumálastofnunarinnar, skulu vera fullkomnar upplýsingar um rá
sem gerðar hafa verið til að framfylgja ákvæðum samþykktar þessar

17. gr.

(Samhljóða 7. gr. samþykktar nr. 94.)

18.—27. gr.

(Samhljóða 10.—19. gr. samþykktar nr. 94.)

Þingið mælir með því, að sérhvert aðildarríki framfylgi eftirt
svo fljótt sem innanríkisástæður þess leyfa og gefi Alþjóðavinnum
eftir beiðni stjórnarnefndarinnar, skýrslu um þær ráðstafanir, se
þess að koma þeim í framkvæmd:

I. Frádrag launa.

1. Gera ber allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að takmarka f svo miklu leyti sem það er nauðsynlegt, til þess að tryggja fr mannsins og fjölskyldu hans.
2. (1) Frádrag á launum til endurgreiðslu á tjóni eða skemmdu vinnuveitandans, vörum hans eða útbúnaði ætti aðeins að eða skemmdir hafa átt sér stað, sem ljóst er hægt að sýna, verkamaður er ábyrgur fyrir.
   (2) Upphæð slíks frádrags skal vera sanngjörn og ekki fara fr legu verðgildi tjónsins eða skaðans.
   (3) Áður en tekin er ákvörðun um slíkan frádrátt á launum, sk gefinn nægilegur kostur á að sýna fram á það, að frádrát beri ekki að gera.
3. Gera skal viðeigandi ráðstafanir til þess, að launafrádráttur ve eða útbúnaður, sem vinnuveitandinn lætur í té, sé takmarka felli, þar sem slíkur launafrádráttur er:
   a. viðurkenndur samkvæmt venju í starfsgrein þeirri eða iðng að ræða;
   b. ákveðinn með heildarsamningi eða gerðardómi; eða
   c. leyfður á annan þann hátt, sem viðurkenndur er með lö gerðum.

II. Hve oft vinnulaun skuli greidd.

4. Tíminn milli launagreiðslna skal ekki vera lengri en það, að la
   a. eigi sjaldnar en tvisvar í mánuði með eigi meira en sextán því er snertir verkamenn, sem fá tíma-, dag- eða vikukaup;
   b. eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði, að því er snertir þá sem fá mánaðar- eða árslaun.
5. (1) Þegar um er að ræða menn, sem fá laun sín reiknuð fyı eða eftir afköstum, skal ákveða tímabilið milli launagreiðsl leyti sem unnt er, þannig, að tryggt sé, að launin séu greidd tvisvar í mánuði með eigi meira en sextán daga millibili.
   (2) Nú eru verkamenn ráðnir til að vinna verk, sem tekur mánuð að ljúka við og ekki er á annan hátt kveðið á um n ingum eða gerðardómi, hve oft þeim skuli greidd vinnulaun viðeigandi ráðstafanir til tryggingar því:
      a. að greitt sé upp í launin eigi sjaldnar en tvisvar í n lengra en sextán daga millibili, í hlutfalli við það verk,
      b. að fullnaðaruppgjör fari fram innan hálfs mánaðar fra var okið.

III. Upplýsingar um launakjör.

6. Upplýsingar þær um launakjör, sem láta ber verkamönnum í té það á við, innihalda nánari atriði varðandi:
   a. kauptaxta, sem greiða ber;
   b. aðferðir við útreikning launa;
   c. hversu oft laun skuli greidd;
   d. greiðslustað; og

IV. Tilkynningar um innunnin laun og launaskýrs

7. Við hverja greiðslu vinnulauna skal ávallt, þegar það á við, um eftirfarandi atriði varðandi tímabil það, sem verið er að að svo miklu leyti sem atriði þessi eru breytingum undirorp
   a. heildarupphæð þeirra launa, sem unnið hefur verið fyrir;
   b. hvers konar frádrátt sem gerður kann að hafa verið á ástæður fyrir honum og hversu mikill hann sé; og
   c. nettóupphæð ógreiddra launa.
8. Þar, sem það á við, skulu vinnuveitendur látnir halda skýrs þau, sem greinir í fyrirfarandi grein, að því er snertir hverr hjá þeim vinnur.

V. Hlutdeild verkamanna í stjórn verzlana á vinnust

9. Gera ber viðeigandi ráðstafanir til þess, að fulltrúar hlutaðeig og þá einkum meðlimir velferðarnefnda verkamanna og ann nefnda, þar sem þær eru til, taki þátt í almennri stjórn verz stofnana, sem komið er á fót í sambandi við fyrirtækið í þ verkamönnum, sem þar vinna, vörur eða þjónustu.

VIII. Samþykkt nr. 96 um vinnumiðlunarskrifstofur, sem taka lau

I. KAFLI
Almenn ákvæði.

1. gr.

1. Í þessari samþykkt merkir „vinnumiðlunarskrifstofa, sem t störf sín“:
   a. vinnumiðlunarskrifstofu, sem starfrækt er í ágóðaskyni, þ. einstaklingsfyrirtæki, félag, stofnun, skrifstofu eða annað kemur fram sem meðalgöngumaður um að útvega verkam atvinnurekanda verkamenn í því skyni að fá annaðhvort b greiðslu í peningum eða öðru, annaðhvort frá atvinnureka manni. Skilgreining þessi tekur ekki til dagblaða eða ann þau séu einungis eða aðallega gefin út til þess að vera til verkamanna og atvinnurekenda;
   b. vinnumiðlunarskrifstofu, sem ekki er starfrækt í ágóðaskyni, ingarstarfsemi félags, stofnunar, skrifstofu eða annars fyrirt fyrir að það er ekki starfrækt með það fyrir augum að taka ingum eða öðru, krefur annaðhvort atvinnurekanda eða skráningargjald, tímabundnar greiðslur eða annað gjald fyrir
2. Samþykkt þessi tekur ekki til ráðningar sjómanna.

2. gr.

1. Hvert það aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, skal greina skjali sínu, hvort það samþykki ákvæði í II. kafla samþykktarinn á um að útrýma smátt og smátt vinnumiðlunarskrifstofum, sem störf sín og starfræktar eru í ágóðaskyni, og eftirlit með öðrum sk hvort það samþykki ákvæðin í III. kafla samþykktarinnar, sem eftirlit með vinnumiðlunarskrifstofum, sem taka greiðslur fyrir með taldar skrifstofur, sem starfræktar eru í ágóðaskyni.